

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **Ing. Z. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2020, č. j. 4 Ad 16/2017 - 46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2020, č. j. 4 Ad 16/2017 - 46, jímž byly ve spojeném řízení zamítnuty její žaloby proti rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí (žalovaného) ze dne 6. 2. 2017, č. j. MPSV-2017/29806-911, ze dne 7. 2. 2018, č. j. MPSV-2018/27784-911 a ze dne 28. 2. 2018, č. j. MPSV-2018/42939-911. Rozhodnutími žalovaného byla zamítnuta odvolání žalobkyně a potvrzena rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 4. 1. 2017, č. j. 12795/17/AB, ze dne 20. 10. 2017, č. j. 1705548/17/AB, a ze dne 28. 11. 2017, č. j. 2020319/17/AB, kterými byly zamítnuty žádosti žalobkyně o přiznání nároku na dávku státní sociální podpory – příspěvku na bydlení ode dne 1. 7. 2016, 1. 7. 2017 a 1. 10. 2017.

[2] Spolu s kasační stížností podala stěžovatelka návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů pro toto řízení, který Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 6. 2020, č. j. 5 Ads 133/2020 – 17, zamítl. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že jakkoli by v dané věci bylo třeba zvažovat, zda má stěžovatelka dostatečné prostředky k úhradě soudního poplatku za kasační stížnost, není splněna jiná nezbytná podmínka pro ustanovení zástupce stanovená v § 36 odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 10 s. ř. s., jelikož se jedná o případ, kdy kasační stížnost stěžovatelky zjevně nemůže být úspěšná. Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze totiž byly zamítnuty její žaloby proti rozhodnutím žalovaného ve věcech nepřiznání příspěvku na bydlení, přičemž městský soud vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2019, č. j. 10 Ads 72/2019 – 40, který se týkal žádosti stěžovatelky o příspěvek na bydlení za shodných skutkových i právních okolností, pouze pro jiné časové období.

[3] Zdejší soud zmiňovaným usnesením ze dne 12. 6. 2020, č. j. 5 Ads 133/2020 – 17, stěžovatelku také vyzval, aby vyhověla požadavku vyplývajícímu z § 105 odst. 2 s. ř. s. v podobě povinného zastoupení stěžovatele bez příslušného právního vzdělání advokátem v řízení o kasační stížnosti a aby tedy předložila ve lhůtě 15 dnů od doručení daného usnesení plnou moc udělenou advokátu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Jelikož stěžovatelka již v kasační stížnosti uvedla, že nedisponuje vysokoškolským právnickým vzděláním, nebylo zapotřebí ji vyzývat k jeho případnému doložení. Současně soud stěžovatelku poučil, že nedoloží-li zastoupení advokátem, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne.

[4] S ohledem na skutečnost, že stěžovatelka nebyla při doručování zásilky obsahující předmětné usnesení zastižena, byla tato zásilka uložena dne 17. 6. 2020 k vyzvednutí u provozovatele poštovních služeb a následně byla dne 30. 6. 2020 vhozena stěžovatelce do schránky. Dle § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. by došlo k doručení zásilky stěžovatelce 10. dnem po jejím uložení, ovšem vzhledem k tomu, že tento den připadal na sobotu 27. 6. 2020, byla písemnost doručena fikcí v pondělí dne 29. 6. 2020. Soudem stanovená lhůta pro doložení zastoupení stěžovatelce marně uplynula dne 14. 7. 2020.

[5] Jelikož nedošlo ani přes výzvu soudu k odstranění nedostatku podmínky řízení o kasační stížnosti spočívající v povinném zastoupení stěžovatelky advokátem dle § 105 odst. 2 s. ř. s. a pro tento nedostatek nelze v tomto řízení pokračovat, rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 105 odst. 2 a § 120 s. ř. s. o odmítnutí kasační stížnosti.

[6] O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 30. července 2020

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu